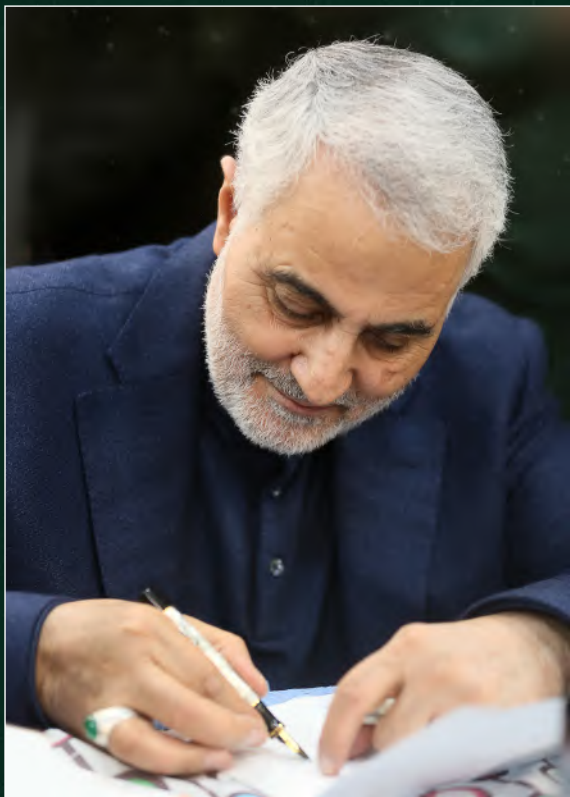

میثاق نامہ مکتب حاج قاسم

وصیت نامہ الہی سیاسی شہید سپہبد قاسم سلیمانے

سید العبد المذنب ارجمند

کتابخانه

موسسه مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید سپید قاسم سلیمان

میثاق نامه مکتب حاج قاسم

فهرست | وصیت نامه الهی سیاسی شهید سپهبد قاسم سلیمانی

- ۴ ————— شهادت میدهم به اصول دین
- ۶ ————— خدایا! تورا سپاس میگویم بخاطر نعمتهایت
- ۸ ————— خدایا! به عفو تو امید دارم
- ۱۲ ————— خدایا! از کاروان دوستانم جامانده ام
- ۱۵ ————— خطاب به برادران و خواهران مجاهدم...
- ۱۶ ————— خطاب به برادران و خواهران ایرانی...
- ۲۳ ————— خطاب به مردم عزیز کرمان...
- ۲۶ ————— خطاب به خانواده شهدا...
- ۲۸ ————— خطاب به سیاسیون کشور...
- ۳۲ ————— خطاب به برادران سپاهی و ارتشی...
- ۳۲ ————— خطاب به علما و مراجع معظم
- ۳۴ ————— از همه طلب عفو دارم
- ۳۷ ————— دست خط حاج قاسم

بسم الله الرحمن الرحيم

♦ شهادت می‌دهم به اصول دین^۱

اشهد أن لا اله الا الله و اشهد أن محمداً رسول الله و اشهد
أن اميرالمؤمنين على بن ابى طالب و اولاده المعصومين
اثنى عشر ائمتنا و معصومينا حجج الله .
شهادت می‌دهم که قیامت حق است . قرآن حق است .
بهشت و جهنم حق است . سؤال و جواب حق است .
معاد، عدل، امامت، نبوت حق است .

۱- عناوین میان‌نی از متن وصیت‌نامه نیست و صرفاً برای دسته‌بندی موضوعی نوشته شده است .

♦ خدایا!

تورا سپاس میگویم بخاطر نعمتهایت

خدایاندا! تورا سپاس که مرا صلب به صلب، قرن به قرن، از صلبی به صلبی منتقل کردی و در زمانی اجازه ظهور و وجود دادی که امکان درک یکی از برجسته ترین اولیائت را که قرین و قریب معصومین است، عبد صالحت خمینی کبیرا درک کنم و سرباز رکاب او شوم. اگر توفیق صحابه رسول اعظمت محمد مصطفی را نداشتم و اگر بی بهره بودم از دوره مظلومیت علی بن ابی طالب و فرزندان معصوم و مظلومش، مرا در همان راهی قرار دادی که آنها در همان مسیر، جان خود را که جان جهان و خلقت بود، تقدیم کردند.

خدایاندا! تورا شکرگزارم که پس از عبد صالحت خمینی عزیز، مرا در مسیر عبد صالح دیگری که مظلومیتش اعظم است بر صالحیتش، مردی که حکیم امروز اسلام و تشیع و ایران و جهان سیاسی اسلام است، خامنه ای عزیز - که

جانم فدای جان او باد - قرار دادی .

پروردگارا! تو را سپاس که مرا با بهترین بندگان در هم آمیختی و درک بوسه بر گونه های بهشتی آنان و استشمام بوی عطر الهی آنان را - یعنی مجاهدین و شهدای این راه - به من ارزانی داشتی . خداوندا ! ای قادر عزیز و ای رحمان رزاق ، پیشانی شکر شرم بر آستانت می سایم که مرا در مسیر فاطمه اطهر و فرزندانش در مذهب تشیع - عطر حقیقی اسلام - قرار دادی و مرا از اشک بر فرزندان علی بن ابی طالب و فاطمه اطهر بهره مند نمودی ؛ چه نعمت عظمایی که بالاترین و ارزشمندترین نعمت هایت است ؛ نعمتی که در آن نور است ، معنویت ، بی قراری که در درون خود بالاترین قرارها را دارد ، غمی که آرامش و معنویت دارد .

خداوندا ! تو را سپاس که مرا از پدر و مادر فقیر ، اما متدین و عاشق اهل بیت و پیوسته در مسیر پاکی بهره مند نمودی . از تو عاجزانه می خواهم آنها را در بهشتت و با اولیائت قرین کنی و مرا در عالم آخرت از درک محضرشان بهره مند فرما .

♦ خدایا! به عفو تو امید دارم

ای خدای عزیز و ای خالق حکیم بی‌همتا! دستم خالی است و کوله‌پشتی سفرم خالی، من بدون برگ و توشه‌ای به امید ضیافتِ عفو و کرم تومی‌آیم. من توشه‌ای برنگرفته‌ام؛ چون فقیر [را] در نزد کریم چه حاجتی است به توشه و برگ؟! سازق، چارقم پر است از امید به تو و فضل و کرم تو؛ همراه خود دو چشم بسته آورده‌ام که ثروت آن در کنار همه ناپاکیها، یک ذخیره ارزشمند دارد و آن گوهر اشک بر حسین فاطمه است؛ گوهر اشک بر اهل بیت است؛ گوهر اشک دفاع از مظلوم، یتیم، دفاع از محصورِ مظلوم در چنگ ظالم.

خداوندا! در دستان من چیزی نیست؛ نه برای عرضه [چیزی دارند] و نه قدرت دفاع دارند، اما در دستانم چیزی را ذخیره کرده‌ام که به این ذخیره امید دارم و آن روان بودن پیوسته به سمت تو است. وقتی آنها را به سمت بلند کردم، وقتی آنها را برایت بر زمین و زانو گذاردم، وقتی سلاح را برای دفاع از دینت به دست گرفتم؛ اینها ثروتِ دست من است که امید دارم قبول کرده باشی. خداوندا! پاهایم سست است. رمق ندارد.

[پاهایم] جرأت عبور از پلی که از جهنم عبور می‌کند، ندارد. من در پل عادی هم پاهایم می‌لرزد، وای بر من و صراط تو که از موناژک تراست و از شمشیر بُرنده‌تر؛ اما یک امیدی به من نوید می‌دهد که ممکن است نلرزم، ممکن است نجات پیدا کنم. من با این پاها در حرمت پا گذارده‌ام و دورِ خانه‌ات چرخیده‌ام و در حرم اولیائت در بین الحرمین حسین و عباس‌ت آنها را برهنه دواندم و این پاها را در سنگرهای طولانی، خمیده جمع کردم و در دفاع از دینت دویدم، جهیدم، خزیدم، گریستم، خندیدم و خنداندم و گریستم و گریاندم؛ افتادم و بلند شدم. امید دارم آن جهیدن‌ها و خزیدن‌ها و به حرمت آن حریم‌ها، آنها را ببخشی. خداوندا! سر من، عقل من، لب من، شامه من، گوش من، قلب من، همه اعضا و جوارح در همین امید به سر می‌برند؛ یا ارحم الراحمین! مرا بپذیر؛ پاکیزه بپذیر؛ آن چنان بپذیر که شایسته دیدارت شوم. جز دیدار تو را نمی‌خواهم، بهشت من جوار توست، یا الله!

♦ خدایا! از کاروان دوستانم جامانده‌ام

خداوند، ای عزیز! من سال‌ها است از کاروانی به جا مانده‌ام و پیوسته کسانی را به سوی آن روانه می‌کنم، اما خود جا مانده‌ام، اما تو خود می‌دانی هرگز نتوانستم آنها را

از یاد ببرم. پیوسته یاد آنها، نام آنها، نه در ذهنم بلکه در
قلبم و در چشمم، با اشک و آه یاد شدند.
عزیزمن! جسم من در حال علیل شدن است. چگونه ممکن
[است] کسی که چهل سال بردت ایستاده است را نپذیری؟

خالق من، محبوب من، عشق من که پیوسته از تو خواستم
سراسر وجودم را مملو از عشق به خودت کنی؛ مرا در فراق
خود بسوزان و بمیران.

عزیزم! من از بی‌قراری و رسوایی‌های جا ماندگی، سربه بیابان‌ها
گذارده‌ام؛ من به امیدی از این شهر به آن شهر و از این صحرا
به آن صحرا در زمستان و تابستان می‌روم. کریم، حبیب،
به کرمت دل بسته‌ام، تو خود می‌دانی دوستت دارم. خوب
می‌دانی جز تو را نمی‌خواهم. مرا به خودت متصل کن.

خدایا وحشت همه‌ی وجودم را فرا گرفته است. من قادر
به مهار نفس خود نیستم، رسوایم نکن. مرا به حرمت
کسانی که حرمتشان را بر خودت واجب کرده‌ای، قبل از
شکستن حریمی که حرم آنها را خدشه دار می‌کند، مرا به
قافله‌ای که به سویت آمدند، متصل کن.

معبود من، عشق من و معشوق من، دوستت دارم.
بارها تو را دیدم و حس کردم، نمی‌توانم از تو جدا
بمانم. بس است، بس. مرا بپذیر، اما آن چنان که
شایسته تو باشم.

♦ خطاب به برادران و خواهران مجاهدم...

خواهران و برادران مجاهدم در این عالم، ای کسانی که سرهای خود را برای خداوند عاریه داده‌اید و جان‌ها را بر کف دست گرفته و در بازار عشق بازی به سوق فروش آمده‌اید، عنایت کنید: جمهوری اسلامی، مرکز اسلام و تشیع است.

امروز قرارگاه حسین بن علی، ایران است. بدانید جمهوری اسلامی حرم است و این حرم اگر ماند، دیگر حرم‌ها می‌مانند. اگر دشمن، این حرم را از بین برد، حرمی باقی نمی‌ماند، نه حرم ابراهیمی و نه حرم محمدی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

برادران و خواهرانم! جهان اسلام پیوسته نیازمند رهبری است؛ رهبری متصل و منصوب شرعی و فقهی به معصوم. خوب می‌دانید منزّه‌ترین عالم دین که جهان را تکان داد و اسلام را احیا کرد، یعنی خمینی بزرگ و پاک ما، ولایت فقیه را تنها نسخه نجات بخش این امت قرار داد؛ لذا چه شما که به عنوان شیعه به آن اعتقاد دینی دارید و چه شما که به عنوان سنی

اعتقاد عقلی دارید، بدانید [باید] به دور از هرگونه اختلاف، برای نجات اسلام خیمه ولایت را رها نکنید. خیمه، خیمه‌ی رسول الله است. اساس دشمنی جهان با جمهوری اسلامی، آتش زدن و ویران کردن این خیمه است. دور آن بچرخید. والله والله والله این خیمه اگر آسیب دید، بیت الله الحرام و مدینه حرم رسول الله و نجف، کربلا، کاظمین، سامرا و مشهد باقی نمی ماند؛ قرآن آسیب می بیند.

♦ **خطاب به برادران و خواهران ایرانی...**

برادران و خواهران عزیز ایرانی من، مردم پرافتخار و سربلند که جان من و امثال من، هزاران بار فدای شما باد، کما اینکه شما صدها هزار جان را فدای اسلام و ایران کردید؛ از اصول مراقبت کنید. اصول یعنی ولیّ فقیه، خصوصاً این حکیم، مظلوم، وارسته در دین، فقه، عرفان، معرفت؛ خامنه‌ای عزیز را عزیزِ جان خود بدانید. حرمت او را حرمتِ مقدسات بدانید.

برادران و خواهران، پدران و مادران، عزیزان من!
 جمهوری اسلامی، امروز سربلندترین دوره خود را طی می‌کند.
 بدانید مهم نیست که دشمن چه نگاهی به شما دارد.
 دشمن به پیامبر شما چه نگاهی داشت و [دشمنان] چگونه
 با پیامبر خدا و اولادش عمل کردند، چه اتهاماتی به او زدند،
 چگونه با فرزندان مطهر او عمل کردند؟ مذمت دشمنان و
 شماتت آنها و فشار آنها، شما را دچار تفرقه نکند.

بدانید که می‌دانید مهمترین هنر خمینی عزیز این بود
 که اول اسلام را به پشتوانه ایران آورد و سپس ایران را در
 خدمت اسلام قرار داد. اگر اسلام نبود و اگر روح اسلامی
 بر این ملت حاکم نبود، صدام چون گرگ درنده‌ای این
 کشور را می‌درید؛ آمریکا چون سگ هاری همین عمل را
 می‌کرد، اما هنر امام این بود که اسلام را به پشتوانه آورد؛
 عاشورا و محرم، صفرو فاطمیه را به پشتوانه این ملت آورد.
 انقلاب‌هایی در انقلاب ایجاد کرد. به این دلیل در هر دوره
 هزاران فداکار جان خود را سپر شما و ملت ایران و خاک
 ایران و اسلام نموده‌اند و بزرگ‌ترین قدرت‌های مادی را

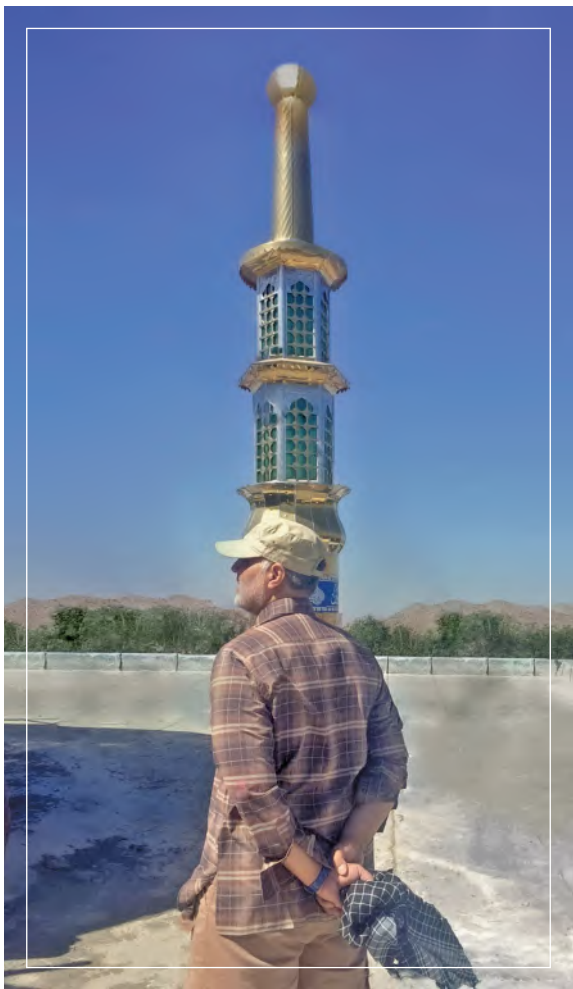
ذلیل خود نموده‌اند. عزیزانم، در اصول اختلاف نکنید. شهدا، محور عزت و کرامت همه ما هستند؛ نه برای امروز، بلکه همیشه اینها به دریای واسعه خداوند سبحان اتصال یافته‌اند. آنها را در چشم، دل و زبان خود بزرگ ببینید، همان‌گونه که هستند. فرزندان تان را با نام آنها و تصاویر آنها آشنا کنید. به فرزندان شهدا که یتیمان همه شما هستند، به چشم ادب و احترام بنگرید. به همسران و پدران و مادران آنان احترام کنید، همان‌گونه که از فرزندان خود با اغماض می‌گذرید، آنها را در نبود پدران، مادران، همسران و فرزندان خود توجه خاص کنید. نیروهای مسلح خود را که امروز ولی‌فقیه فرمانده آنان است، برای دفاع از خودتان، مذهب‌تان، اسلام و کشور احترام کنید و نیروهای مسلح می‌بایست همانند دفاع از خانه‌ی خود، از ملت و نوامیس و ارض آن حفاظت و حمایت و ادب و احترام کنند و نسبت به ملت همان‌گونه که امیرالمؤمنین مولای متقیان فرمود، نیروهای مسلح می‌بایست منشأ عزت ملت باشد و قلعه و پناهگاه مستضعفین و مردم باشد و زینت کشورش باشد.

در حاشیه دیدار جمعی از خانواده های شهدای مدافع حرم در شهر بابل. اسفندماه ۹۷

دست نوشته حاج قاسم: فدای این دست هایی که در راه خدا داده شد.

♦ خطاب به مردم عزیز کرمان ...

نکته ای هم خطاب به مردم عزیز کرمان دارم؛ مردمی که دوست داشتنی اند و در طول ۸ سال دفاع مقدس بالاترین فداکاری ها را انجام دادند و سرداران و مجاهدین بسیار والامقامی را تقدیم اسلام نمودند. من همیشه شرمنده آنها هستم. هشت سال به خاطر اسلام به من اعتماد کردند؛ فرزندان خود را در قتلگاه ها و جنگ های شدیدی چون کربلای ۵، والفجر ۸، طریق القدس، فتح المبین، بیت المقدس و... روانه کردند و لشکری بزرگ و ارزشمند را به نام وبه عشق امام مظلوم حسین بن علی به نام ثارالله، بنیان گذاری کردند. این لشکر همچون شمشیری برنده، بارها قلب ملتمان و مسلمان ها را شاد نمود و غم را از چهره آنها زدود.

عزیزان! من بنا به تقدیر الهی امروز از میان شما رفته ام. من شما را از پدر و مادرم و فرزندان و خواهران و برادران خود بیشتر دوست دارم، چون با شما بیشتر از آنها بودم؛ ضمن اینکه من پاره تن آنها بودم و آنها پاره وجود من،

اما آنها هم قبول کردند من وجودم را نذر وجود شما و ملت ایران کنم.

دوست دارم کرمان همیشه و تا آخر با ولایت بماند. این ولایت، ولایت علی بن ابی طالب است و خیمه او خیمه حسین فاطمه است. دور آن بگردید. با همه شما هستم. می دانید در زندگی به انسانیت و عاطفه ها و فطرت ها بیشتر از رنگ های سیاسی توجه کردم. خطاب من به همه شما است که مرا از خود می دانید، برادر خود و فرزند خود می دانید.

وصیت می کنم اسلام را در این برهه که تداعی یافته در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی است، تنها نگذارید. دفاع از اسلام نیازمند هوشمندی و توجه خاص است. در مسائل سیاسی آنجا که بحث اسلام، جمهوری اسلامی، مقدّسات و ولایت فقیه مطرح می شود، اینها رنگ خدا هستند؛ رنگ خدا را بر هر رنگی ترجیح دهید.

♦ خطاب به خانواده شهدا...

فرزندانم، دختران و پسرانم، فرزندان شهدا، پدران و مادران باقی مانده از شهدا، ای چراغ‌های فروزان کشور ما، خواهران و برادران و همسران وفادار و متدینه شهدا! در این عالم، صوتی که روزانه من می‌شنیدم و مأنوس با آن بودم و همچون صوت قرآن به من آرامش می‌داد و بزرگترین پشتوانه معنوی خود می‌دانستم، صدای فرزندان شهدا بود که بعضاً روزانه با آن مأنوس بودم؛ صدای پدر و مادر شهدا بود که وجود مادر و پدرم را در وجودشان احساس می‌کردم. عزیزانم! تا پیشکسوتان این ملتید، قدر خودتان را بدانید. شهیدتان را در خودتان جلوه‌گر کنید، به طوری که هر کس شما را می‌بیند، پدر شهید یا فرزند شهید را، بعینه خود شهید را احساس کند، با همان معنویت، صلابت و خصوصیت.

خواهش می‌کنم مرا حلال کنید و عفو نمایید. من نتوانستم حق لازم را پیرامون خیلی از شماها و حتی فرزندان شهیدتان اداء کنم، هم استغفار می‌کنم و هم طلب عفو دارم.

دوست دارم جنازه ام را فرزندان شهدا بردوش گیرند، شاید به برکت اصابت دستان پاک آنها بر جسد من، خداوند مرا مورد عنایت قرار دهد.

♦ خطاب به سیاسیون کشور...

نکته ای کوتاه خطاب به سیاسیون کشور دارم: چه آنهایی [که] اصلاح طلب خود را می نامند و چه آنهایی که اصولگرا. آنچه پیوسته در رنج بودم اینکه عموماً ما در دو مقطع، خدا و قرآن و ارزش ها را فراموش می کنیم، بلکه فدا می کنیم. عزیزان، هر رقابتی با هم می کنید و هر جدلی با هم دارید، اما اگر عمل شما و کلام شما یا مناظره هایتان به نحوی تضعیف کننده دین و انقلاب بود، بدانید شما مغضوب نبی مکرم اسلام و شهدای این راه هستید؛ مرزها را تفکیک کنید. اگر می خواهید با هم باشید، شرط با هم بودن، توافق و بیان صریح حول اصول است. اصول، مطوّل و مفصّل نیست. اصول عبارت از چند اصل مهم است:

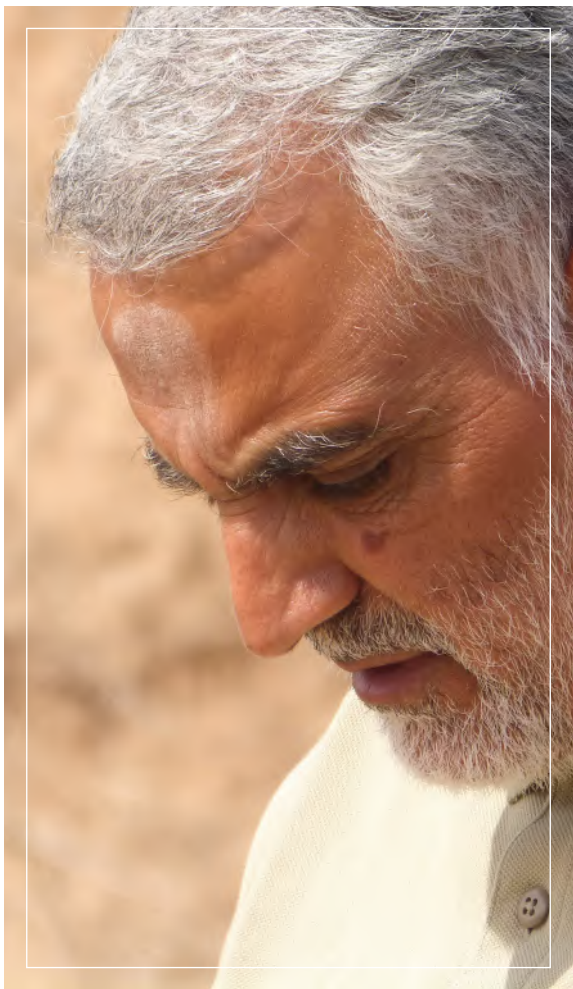
۱- اول آنها، اعتقاد عملی به ولایت فقیه است؛ یعنی این که نصیحت او را بشنوید، با جان و دل به توصیه و

تذکرات او به عنوان طبیب حقیقی شرعی و علمی، عمل کنید. کسی که در جمهوری اسلامی می خواهد مسئولیتی را احراز کند، شرط اساسی آن [این است که] اعتقاد حقیقی و عمل به ولایت فقیه داشته باشد. من نه می گویم ولایت تنوری و نه می گویم ولایت قانونی؛ هیچ یک از این دو، مشکل وحدت را حل نمی کند؛ ولایت قانونی، خاص عامه مردم اعم از مسلم و غیرمسلمان است، اما ولایت عملی مخصوص مسئولین است که می خواهند بار مهم کشور را بردوش بگیرند، آن هم کشور اسلامی با این همه شهید.

۲- اعتقاد حقیقی به جمهوری اسلامی و آنچه مبنای آن بوده است؛ از اخلاق و ارزش ها تا مسئولیت ها؛ چه مسئولیت در قبال ملت و چه در قبال اسلام.

۳- به کارگیری افراد پاکدست و معتقد و خدمتگزار به ملت، نه افرادی که حتی اگر به میزیک دهستان هم برسند خاطره ی خان های سابق را تداعی می کنند.

۴- مقابله با فساد و دوری از فساد و تجملات را شیوه خود قرار دهند.

۵- در دوره حکومت و حاکمیت خود در هر مسئولیتی، احترام به مردم و خدمت به آنان را عبادت بدانند و خود خدمتگزار واقعی، توسعه‌گزار ارزشها باشد، نه با توجیحات واهی، ارزش‌ها را بایکوت کند.

مسئولین همانند پدران جامعه می‌بایست به مسئولیت خود پیرامون تربیت و حراست از جامعه توجه کنند، نه با بی‌مبالاتی و به خاطر احساسات و جلب برخی از آراء احساسی زودگذر، از اخلاقیاتی حمایت کنند که طلاق و فساد را در جامعه توسعه دهد و خانواده‌ها را از هم بپاشاند. حکومت‌ها عامل اصلی در استحکام خانواده و از طرف دیگر عامل مهم از هم پاشیدن خانواده هستند. اگر به اصول عمل شد، آن وقت همه در مسیر رهبر و انقلاب و جمهوری اسلامی هستند و یک رقابت صحیح بر پایه همین اصول برای انتخاب اصلح صورت می‌گیرد.

♦ خطاب به برادران سپاهی و ارتشی ...

کلامی کوتاه خطاب به برادران سپاهی عزیز و فداکار و ارتشی‌های سپاهی دارم: ملاک مسئولیت‌ها را برای انتخاب فرماندهان، شجاعت و قدرتِ اداره بحران قرار دهید. طبیعی است به ولایت اشاره نمی‌کنم، چون ولایت در نیروهای مسلح جزء نیست، بلکه اساس بقای نیروهای مسلح است. این شرط خلل‌ناپذیر می‌باشد.

نکته دیگر، شناخت به‌موقع از دشمن و اهداف و سیاست‌های او و اخذ تصمیم به‌موقع و عمل به‌موقع؛ هریک از اینها اگر در غیروقت خود صورت گیرد، بر پیروزی شما اثر جدی دارد.

♦ خطاب به علما و مراجع معظم

سخنی کوتاه از یک سرباز ۴۰ ساله در میدان به علمای عظیم‌الشأن و مراجع گران‌قدر که موجب روشنایی جامعه و سبب زدودن تاریکی‌ها هستند، خصوصاً مراجع عظام تقلید. سربازتان از یک دیده‌بانی، دید که اگر این

نظام آسیب ببیند، دین و آنچه از ارزش های آن [که] شما در حوزه ها استخوان خُرد کرده اید و زحمت کشیده اید، از بین می رود. این دوره ها با همه دوره ها متفاوت است. این بار اگر مسلط شدند، از اسلام چیزی باقی نمی ماند. راه صحیح، حمایت بدون هرگونه ملاحظه از انقلاب، جمهوری اسلامی و ولی فقیه است. نباید در حوادث، دیگران شما را که امید اسلام هستید به ملاحظه بیندازند. همه ی شما امام را دوست داشتید و معتقد به راه او بودید. راه امام مبارزه با آمریکا و حمایت از جمهوری اسلامی و مسلمانان تحت ستم استکبار، تحت پرچم ولی فقیه است. من با عقل ناقص خود می دیدم برخی خناسان سعی داشتند و دارند که مراجع و علماء مؤثر در جامعه را با سخنان خود و حالت حق به جانبی به سکوت و ملاحظه بکشانند. حق واضح است؛ جمهوری اسلامی و ارزش ها و ولایت فقیه میراث امام خمینی رحمته علیه هستند و می بایست مورد حمایت جدی قرار گیرند. من حضرت آیت الله العظمی خامنه ای را خیلی مظلوم و تنها می بینم. او

نیازمند همراهی و کمک شماست و شما حضرات معظم با بیانتان و دیدارهایتان و حمایت هایتان با ایشان می بایست جامعه را جهت دهید. اگر این انقلاب آسیب دید، حتی زمان شاه ملعون هم نخواهد بود، بلکه سعی استکبار بر الحادگری محض و انحراف عمیق غیر قابل برگشت خواهد بود.

دست مبارکتان را می بوسم و عذرخواهی می کنم از این بیان، اما دوست داشتم در شرف یابی های حضوری به محضرتان عرض کنم که توفیق حاصل نشد.
سربازتان و دست بوستان

♦ از همه طلب عفو دارم

از همسایگانم و دوستانم و همکارانم طلب بخشش و عفو دارم. از رزمندگان لشکر ثارالله و نیروی باعظمت قدس که خار چشم دشمن و سدّ راه او است، طلب بخشش و عفو دارم؛ خصوصاً از کسانی که برادرانه به من کمک کردند. نمی توانم از حسین پورجعفری نام ببرم که خیرخواهانه

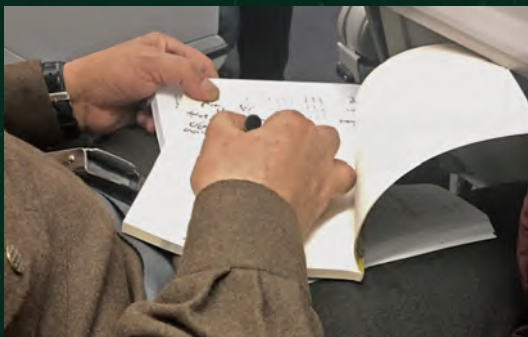
و برادرانه مرا مثل فرزندی کمک می‌کرد و مثل برادرانم دوستش داشتم. از خانواده ایشان و همه برادران رزمنده و مجاهدم که به زحمت انداختمشان عذرخواهی می‌کنم. البته همه برادران نیروی قدس به من محبت برادرانه داشته و کمک کردند و دوست عزیزم سردار قآنی که با صبر و متانت مرا تحمل کردند.

قاسم سلیمانی

سَکَنَةُ قَاسِمٍ

موسسه مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید سپهبد قاسم سلیمان

میثاق نامہ مکتب حاج قاسم
وصیت نامہ الہی سیاسیہ شہید سپہبد قاسم سلیمانے

دست خط حاج قاسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله والحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
 الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله والحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
 الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله والحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله

از حسین به شهن مستقل گردی در روزی که ایمنه ظهور و وجود
 دادن که اعلان در یک روز صیحه ترین از یونان است
 قرصی و قریب معلومین است عبد صفاک همین بمر

ما در کتب و رسائل کتاب اسلوم از تو بنویس کتابی که

رسول اعطاکت محمد مصطفی را تا آنچه را که در آن بود از دوره

معلمیت علی بن ابیطالب و فرزندان معلوم و معلوم

مرا در هر زمان قرار دادن که آنجا در حال مسیر حال قرار این

مجلس خلعت بود فخر کردن

خداوند را در هر زمان که میسر از عید هجرت همین چنین

مرا در مسیر عید هجرت دیدی که معلوم عینت اعظم است

بر صاحبش مردی که صلح امروزه اسامی در قیام و ابرار و صلح

یعنی اسماست خداوندان عزیز که با نعم فداان جان لو بود

قرار دادی

بر و در کار تو را پس سکه های بهتر بین همه کلمات در علم

آمیختن و در درک بر لبه بگونی های بی عین آسمان را استنم

بوجه عطر الهی آنگاه را بعد از مدتی و ملاحظه ابو اسیر راه

بصورت از زمان دین

خداوند ای تا در عزیزان ره کارزان بیست نه شکر مستم

بر استانت را صلح که مرا در مسیر تا فله امله در عزت آ

در عهد صلح عطر صفتی استم قرار دادی

و در الزامی بر فزانهان علی بن ابی طالب و نامه الطاهر لیه

نموده بجهت لغت عقولین که با لایزین و در زنگنه سرچ عنت نام

است ۲

یعنی که در آن نور است، معنویت، بی قراری که در رو
 خود بالاترین و کبریا را دارد، یعنی که آرامش و معنویت دارد
 خداوند که را بیست کرد و از یاد و در فقیر استندین و
 اهل بیت و پیوسته در مسیر یکی هم، معنوی از نوع اولی
 با فدا هم آنکه در جهشت و با اولیاد است و کین نگاه
 روح در عالم آفرینت از درک معرفت است که معنوی
 ای خدا ای عزیز و ان خالق حکیم بی همتا، دست خدایک
 در کوه پیشتر معزم خای، من بدون برگزیده‌ها با امید
 ضعیف است ^{معذرت} تو را استج من تو شده با برگزیده‌ها هم چون معجزه
 در نزد کرم چه جایگاه است به کوشه و برگزیده
 سارقان و حکم بر است از امید تو معنوی و کرم تو

چه در آن روز دو حکم بته آورده ام که هر دو آن در کنار
 هم نماندند، یکی زهیره ارزنده دارد و آن کوکومر است
 بر صین است کوکومر است بر این است کوکومر است
 دنیا از دست نماند، بقیع، خداوند در دست من است
 نه بر این عرصه و نه قدرت مطلقا، اما در دست من است
 زهیره کردم ام که: بسین زهیره اعدا دارم و باکی
 روان بر آن ^{بسیار} است و من آنجا بستم
 عذر کردم و من آنجا ایستادم بر زمین و از آنجا که این
^{مفلا از}
 و حق است که را بر آن آویزمت هر که است که ایضا
 هر که است که ایضا که ایضا که ایضا که ایضا
 خداوند ایضا که ایضا که ایضا که ایضا
 عید از این که ایضا که ایضا که ایضا که ایضا
 عادی که ایضا که ایضا که ایضا که ایضا

میثاق
مکتب

که این خطه تا روزگاری است و از پیش نیز بوده است
 اما یک اجداد من بودید و بعد که ما آن است ترازیم
 و دور خانه است و هر چند
 من هیچ بیایم در صورت چنانچه که در حرم اولاد است
 در بین در زمین صبیح است آنکه در آن روزگار
 گنجه و اسب و در راه رانندگان و گولان همیشه
 و در واقع از دینت دویدم، عهدم، هر چند که بودم
 خندیدم و خندانم و گریه و گریه تمام، اعتماد و سپهر
 اجداد من آن عهدی که در وقت آن
 هر چه آثار بجنس، خداوند من عین من،
 لب من تا من گذشت من، قلب من در اعجاز
 و صدم در صبح اجداد من بنده ارم از ارض
 و پذیرد و گریه پذیر آسمان پذیرد که است
 دیدارم لوم جز در بار تو این فزایم کعبت من
 جوارش با الهی، خداوند ای عزیز، من سالها
 از کلمه ای به صفا ۲۰۶۶ و پیوسته کی تا ما بودیم

و او انچه گفته اما هر دو صاعه تمام است از من و در آن روز
 در وقت استماع آنها را تا به او ببرم پیوسته در آنگاه تا علم
 استغفار نمودم و در هفت طلبه در قلیع در حرم جامع یا اهل آن
 بی درشتی ^{عزیزه} قسم من در حال علی سکره است
 چگونه فکری که که عمل آن بر در دست است از آن
 را بنده نیزه خالق من، محب من، دوست من
 که پیوسته او که در استماع کرد و هر دو را معلوم
 معنی قدرت کنی و در فوائدها که در آن
 و بسیار. عزیز من از این فائده در میان چنانکه
 سر به بین با منی گذارده ام معنی اعلی آن از این
 هر چه آنگاه که و از این هر چه آنگاه که در آن
 استیصال در حرم

کرم حبیب بہ کرمت دلیرانم کو خود
 و دان دوست دارم خود و دان خود تورا
 عا ضوام و اہم مذات متصل کن خدای
 و عمت ہم و ہورم را و اکر عتہ اسے سے
 ما و ہر بھی رفتس خود نیستم رلواج کنن
 و اہم عمت کی تاکہ عمت و ہر اہم خود
 واجب کردہ اہی قید از شکستن ^{کوئی} کو
 عرف آہما را خود را دارن کتر و اہم عا قلم
 نہ ہلورست آکر نہ دہ متصل کن
 حصود سے عمتی سے و عا عمتی سے و دولت
 دارم بیکرہ تورا دیم و حسن کو ہم
 عا ترانہ از تو عیا یا نغ میں اسے بس

وا بیزیر، اما انھما کہتے سے ترمیم
 حق ایران و ایران می نام در عالم اس کی شہد
 ہر وقت ہوا ایران خداوند عابدیہ دادہ ایم و صلوات
 را بر کف دست گزشتہ در ریاضہ عشق بیان
 - لوق حور سر آئندہ ایم عابدیہ کبیر
 چھوڑی تیسے وکرا اسم و قطع است اور
 حسین ^{برائے} علی ایران است ^{چھوڑی} اس کا نام
 اسے دیکھو جو دیکھتا ہے دیکھو جو سمندر
 اگر کوئی اسے حرم را از بین بر حرم یا حق
 ہوا سمندر سے ^{چھوڑی} اس کے ^{چھوڑی} اس کے ^{چھوڑی} اس کے
 حور ایران و حور کو انہ ^{چھوڑی} اس کے ^{چھوڑی} اس کے
 اس کے ^{چھوڑی} اس کے ^{چھوڑی} اس کے

بہ صریح مکتوب دلائل و دلائل قریب کریم عام و خاص
 حکم کے مطابق اس کا نام دیا جائے گا اور اس کا اصلاح کر
 دینا ہرگز ویسا ہی ہے کہ اسے حقیقتہً اس کا حق
 بخیر و خیر اسے اس کا حق ہے اور لہذا
 یہ دلالت ہے کہ یہی ہے ان کے اس کا حق
 اور یہ وہ ہے کہ یہی ہے ان کے اس کا حق
 اور یہی ہے اس کے لیے ہرگز اس کا حق
 ہے اس کا حق ہے اور اس کے لیے اس کا حق
 ہے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے
 ہے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے
 ہے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے
 ہے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے
 ہے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے اس کے لیے

الح آسب ویر میت اسم الحرام و حدیج
 و عم رسول الله و نجیب، کریم، کما ظنن و سعوا
 و سجدت ما ندر و ان آسب ویریند

برادران و حضرات عزیز ابراهیم من اصغر
 مردم میرا فقیہ و درویش کہ جان مہ و اسکار
 من هزاران بار ^{فدا} ^{کلیں} ^{تو} ^{باید} ^{کرد} ^{انکه}

کہ صدمہ هزار بار جان را عذاب اسم
 و ایران کردید از اصول و اقیس کیند
 اصول یعنی دل و عقیقہ صخرہ اسم علیہ نظام
 و دار استہ در دین، عقیقہ، و فعال، موقت

کہ من از عزیز، را عزیز جان خودم ایند
 و من اورا عرب سجدت پی ایند

برادران و همواران ۲۰۲۰ و همواران و عزیزان
 حضور آقا و امروز سر بلند ترین دور خود را
 و کند به این حد که در این نیست کم
 در این و نگاه با دارد و گنگ است
 و نگاه داشت است این با یازده
 و کوفه پوستان و مظهر او عمل کردند
 دشمنان و خلاصه آنها و یک را
 در بوفه نکند به این که در این و مظهر
 همه همین عزیز این بود که اسم را
 ایران آتور را است ایران را در خدمت
 اسم خود را اگر اسم میفرود که روح
 بر این مکتب که بخواهد صدام هر
 ۱۱

کز کج درنده های این کشور را درین
 او بچایید و در کجاها که این عسکران را
 این هفت نام این بود که اسم را به یحیی خوانند
 عاصم و ادریس و هاشم و طیب را به یحیی
 این هفت نام را در این کتاب ظاهر دانستند
 این دیگر است این در هر دو کتاب
 خدا ظاهر است و در این کتاب و در این کتاب
 و هفت نام این را اسم مؤمنان در این کتاب
 قدرت است و در این کتاب و در این کتاب
 عاصم و ادریس و هاشم و طیب را به یحیی
 خدا را در این کتاب و در این کتاب
 بر این کتاب و در این کتاب

و اسے خود کو بہرہ منان افعال سے متنبہ اندازے
 راہیں ہمہ روزی و روزی خود را بزرگی سے پیدا ہونگے
 کہ ہستند و زندگانی را بچشم آگاہی و شعور
 آگاہی آئین کنند۔ و زندگان عقد اور کہ
 مینویں ہر روز ہستند۔ چشم آگاہی و شعور
 بنگینہ ہر روز ہستند۔ و ہر روز ہستند و ہر روز
 اور آگاہی ہستند کہ ہر روز ہستند و ہر روز
 و ہر روز ہستند و ہر روز ہستند و ہر روز
 ہستند و ہر روز ہستند و ہر روز ہستند
 ہستند و ہر روز ہستند و ہر روز ہستند
 ہستند و ہر روز ہستند و ہر روز ہستند
 ہستند و ہر روز ہستند و ہر روز ہستند

اختراع کنید و بیرون بیاورید
 مانند دفاع از کمانه خود از مله و نوا مسیر
 و از عزت ای حفاظت و کرامت و ادب و احترام
 کند و طبیعت به صلح و مهر و کثرت کم امید
 مولا و مستغنی و مورد بیرون بیاورید
 عزت ملت به رسم و وقلم و بندهای
 مستغنی و مردم در کم و زینت کوه
 مردم که دوست داشته باشند و طوبی
 از دفاع مسترس به بلا سکنه خداوند
 ایچای و در نزد کرداران و می خردید به روح
 خدا

را فدای اسم کردند من همیشه از صدها کتبی
 هستم هدیه است که بخاطر اسم به من اعتماد
 گوید و زندگی خود را در راه مکتب گاه و صیقل
 ندیدم خود که در راه اسم، راهی بودی طوفان
 من استم، من استم، من استم در راه
 روانه کردن دلگشایی بزرگوار از زندان
 و به عشق اسم مظلوم صحنه ای علی بن
 عباس علیه السلام گذارند که در راه اسم شکر هر چه
 بر سر آمد برنده ای که قلب مصلحت
 در راه اسم راست در خورد و خنجر را در راه اسم آنگاه از دور
 حضرت ابی طالب علیه السلام را در راه اسم او در راه اسم
 ای رفیق اسم من کار از راه اسم

وفات پڑا اور وفات اور ان عزیزان خود سیر
 دورے دارم چونکہ ہمیں سیر اور آنگاہی ہوئی
 عزیزان کی منہ بہ منہ آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 وجود میں آئی اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 رائیڈر وجود اور عدلیہ سیر ان کے
 در اس دارم کہ ان کے وجود اور آنگاہی ہوئی
 اور اس کے لئے سیر اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 ایٹکب اس کے وجود اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 اس کے لئے سیر اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 اور اس کے لئے سیر اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 اور اس کے لئے سیر اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 اور اس کے لئے سیر اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 اور اس کے لئے سیر اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی
 اور اس کے لئے سیر اور آنگاہی ہوئی اور آنگاہی ہوئی

از خودی دانسته برادر خود فرزندان خود
 با دانسته وصیت و کتب اسامی را در این میرسد
 که در این بیفته در اعتقاد ^{سپهبد} ~~سپهبد~~ ^{سپهبد} ~~سپهبد~~
 حق ننگه آرید و فلا از اسم بیارید حدت کند
 و نگرید فافراست در مکتب سپهبد آج
 که بجهت اسامی ^{صمیمی} ~~صمیمی~~ ^{صمیمی} ~~صمیمی~~ ^{صمیمی} ~~صمیمی~~
 و است معنی مطوع ^و ~~و~~ ^و ~~و~~ ^و ~~و~~
 هست رنگه از را بر ^{رنگه} ~~رنگه~~ ^{رنگه} ~~رنگه~~
 شهید

فرزندان در زمان ویرانم فرزندان بقدار
 بر راه و مدار ^{۱۰} ~~۱۰~~ ^{۱۰} ~~۱۰~~ ^{۱۰} ~~۱۰~~
 فرزندان گورستان

حوالہ اول و بار اول و دوم اول
 وعدتہ کفایتی در اسرار عالم صد سالہ روزگار
 مہوی نگیند و ماہ نور آج یوم نور
 صورت قرآن در صورت ابرو دار و در نظر
 چکو آنہ معنوی حوران دانشم صد سال
 و روزگار کفایتی نور کفایتی روزگار
 ماہ نور صورت صد سال پیر و مادر کفایت
 نور نور در و نور راد و نور نور
 اصنام و نور نور نور نور نور نور
 نور نور نور نور نور نور نور نور
 در صورت کفایت کفایت کفایت کفایت
 باران نور نور نور نور نور نور

به عیب، بیخیزید و با من صدق کنید و صدق کنید
 و در وقت، در وقت من که مرا اهل کنید
 و عفو کنید من توانستم حق را بر سر من
 فدای آن گاه و در آن روز من که نه ادا کنم
 هم استغفار کنم و طلب عفو دارم
 در آن دل من چه در آن روز من که نه ادا کنم
 گریزت به هر یک از اینها و یکی از آنها بر من
 ضارند و امور من در آن روز
 نه آن که طلب به هر یک از اینها
 اصح طلب خود را من تا من و همه آنها را که اهل آن
 آنکه بگویند در آن روز من که نه ادا کنم
 من و خدا و تو را و از آن گاه را فراموش کن

بلکہ فدا کیے ہوئے عزیزان ہر رات ہمیں یاد آتے ہیں۔
 وہ جو جیل میں تھے اور یہ ان کے رشتہ داروں کے پاس تھے۔
 یہ مناظر ہر وقت ہمارے دماغ میں گونجتے رہتے ہیں۔
 واقعتاً یہ یوں ہے ایسے ہی مقصود یہ ہے کہ
 وہ خدا اور اس کے راہ گزشتہ ہوں، عرصہ ان کا فکری
 اثر ہی فدا شدہ ہے۔ ہم نے اپنے ہر گام میں یہ دن تو ان کے
 رہنے کے لیے صرف جملہ اصول اسے اصول
 جو ان کے لیے منظور، مقصد ہی نہایت اہم
 ہے، اسے از حد اصل ہم اسے آواز ان کے
 اعتقاد یعنی یہ وہاں ہے فقیر اسے دیکھنا
 نصرت اور اسے یوں یہ ہے کہ وہ تو صبر و تندرستی
 اور بعد ان کے طیبیت صلیبیہ کے ساتھ

علی بن محمد کتیبکم در هیئتوں ایمان و فؤاد کلمه و مؤلفوں
 را ادا کند شرک را انرا انک اعتراف و محضوں
 و علی - ولایت عقیقه امین سن کرم ولایت
 تنوروں و سن کرم ولایت قانوں
 از این منظر در صورت راه ما کند ولایت
 قانون حاضر عالم مردم اعزاز علم اعتراف
 است این ولایت علم اخلاقی و مؤلفوں
 است که فدا کند با مردم شور را در این
 بگردد آنک شور است! اینگونه کلمه
 یا ایضا (حقیقت) - هیئتوں ایمان و آنچه منوں
 ان بوده است از اطلاق و از این منوں
 صفوں در میان ملت و مردم و مؤلفوں
 ۱۱

میثاق می‌کنیم افراد پاکدست و معتقد و فرزندان
 بی‌ملک نه فرزندان که فتنه‌آزم به هم میزنند و دین
 هم بر سر خطره جان‌های سابق را تداوم
 و کینه عیون به باطن در دور
 حاکمان و مجلس را ستوده خود را در گذارند
 در دور حکومت و حاکمیت خود را در گذارند
 اعتراض به عدم وفاداری به آنگاه را عیار به باطن
 و خود را حاکمان و افعی، تو را در گذارند
 با حسن و با توجیهات و این ارزشها را بگذرند
 مکتب
 میثاق می‌کنیم که در آن میثاق می‌کنیم به عنوان
 خود را در گذارند و این است از این

توجیه کننده نباشید موالان و بی طرفان
 رجب برقی از آراء افاس زورگزار
 از اخص و غیر اخص حالتی است که طلاق و مفاد
 برادرها و مومنان و مومنان و مومنان
 هم بیان نموده است که در اصل در
 این نظام خانواده و تعامل هم از هم با هم
 خانواده هستند از اصول علی مرتضی
 همه در مسیر رهبری و انصاف و جمعیت است
 یک کتاب صحیح بر زبان همین امیران
 است - اصل صورت و کلمه

۱۶۵۰ کوه کوهی ظلمت برادران من خون غریز
 وارثی ها پیغمبر دارم مددک من است
 را با اتم به ولایت من میخیزد و تدریس
 از هر چه از او در هدیه طبع است
 به و کلاه است در میان من و جامع
 در یک مکتب من و بنیت ^{بلکه است}
 است سرافراز من و من است
 این من را خلیل من پذیرا پذیر
 نکتہ دیگر است من و من از دامن او
 اهداف من است من او و افاضت من
 به من و من به من خویش او اینها
 اگر در غیر وقت خود هرگز
 ۱۶۵۰ بر من است که امر جدی دارد

گزارنده

سنتن کوماه از یک سرباز ۴۰ ساله در میدان به عیالی عظیم الشان در ارج

مردوب روشنی هیمه و سبب زدودن تاریکی ^{هسته}

خفوفه و اوج عظیم عقیده از بر زمان از یک سرباز

ایده بینا و پرتو اگر این نظم انجیب بیعت

دین و آسوی از ارزش جفا آن لاله خورده ها

استخوان خور را ده اید در رحمت کشیده اید از بس

لا رود این دوره به دورن ها عقاید است

ایستادار کلا شکر از اسامع حیران باقی بجا ماند

راه صحیح حمایت بدون تکلف از الفقه و سایر ^{و کوزه}

و در حق عقیده است بنیاد در حادیت دیگران لایزال ماند

اسامع کشیده به ملاحظه عقیده از بند هم ^{لا انا اراهم}

دانش و عقیده و راه از بر روی راه امام مبارزه با اولیا

و طایفه از جعفر و اسامع و سلامان کتبت سبحان استیلا

کتبت یرحمه دل عقیده است من و عقل تا نفس خود

تا دریم بر حق صفای حق دانسته و دانسته که در اوج عقاید

مؤثره هیمه را از سخنان خورده ها است حق و باطن

انگوت و ملاحظه که حق و باطن است خود را بس

در از نگاه و لایه وقت میراث امام جنبه عقیده لایست

در احوال حق و باطن که حق و باطن است حق و باطن

فانسان را عقل مکتب ^{Canjine} تنها و معنی

ادنیازمند همراهان و کلمات دشمنان حضرت معظم
 با بیعتان و ابرار و صالحان و عابدان و با برکت
 و حمایت هائیکان
 میامد با صحبت و دعوت از اسما و اعدا با کتیب در بر
 صفایان و ملعونان که نخواهد بود و یکبار است که
 بر الحادگان و غیره از ارف عین غیره این برکت
 خدا بر او
 در شکر صد کمال را بر هم
 و عذر خواندن کتب از این بیان اما
 دولت دائم در شرفیایان و حضرتان بیگانه
 و غیره که ترغیبی حاصل شد
 در بیان دولت بیگانه

از هیجان و اوست از جمله از طلب پیشین و عفو از
 از در دستوران و نظارت و در (بزرگان و عفت اولاد)
 که خورشید و شمس و در امان است طلب پیشین و عفو
 در امر و عفو از اولاد و برادران و این کلمات
 نیز از این عفو در عفو نام نیز که عفو از آنها نیز برادران
 از اصل فرزندان که در اولاد برادران و پیشین در آن
 از آن خواهد این و در برادران و عفو و عفو که عفو
 از اخص و عفو از اولاد

المبیت ہمہ برادران بزرگوار کس - من کتب برادران
 و کلامتہ دولتہ لہم ادرار ما کانہ فیہم و سائر

و اتحمل اوتہ

الحمد لله رب العالمين
صدامنا عراقنا كبره سنه

عاشق قاسم

مؤسسہ مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید سپید قاسم سلیمان